

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt, felperes neve. (...) kérelmezőnek - a dr. Erdei József ügyvéd (....) által képviselt, (alperes címe) ellenérdekű fél ellen - a Magyar Szabadalmi Hivatal törlési kérelmet elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2008. december 17. napján kelt, 1.Pk.23.252/2008/4. számú végzése ellen a kérelmező részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy az ellenérdekű félnek 15 napon belül fizessen meg 5.000 (Ötezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal (továbbiakban: Hivatal) törlési kérelmet elutasító ügyiratszámú határozatának megváltoztatására irányuló kérelmét. Kötelezte a kérelmezőt, hogy az ellenérdekű félnek 15 napon belül fizessen meg 5.000 forint eljárási költséget.

A tényállásban rögzítette, hogy a Nizzai Megállapodás 3. osztályába tartozó árukra is kiterjedően kérelmező a jogosultja a ...lajstromszámú nemzetközi és ... lajstromszámú közösségi „ATRIX” szóvédjegyeknek, míg az ellenérdekű fél a jogosultja a ...i elsőbbségű ...lajstromszámú „BEATRIX” nemzeti szóvédjegynek, amely szintén a 3. osztályba sorolt árukra nyújt oltalmat.

Az elsőfokú bíróság - egyetértve a Hivatal döntésével és indokolásával - nem látta törölhetőnek a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az ellenérdekű fél azonos, illetve hasonló árukra oltalommal bíró védjegyét, mert azt a kérelmező korábbi elsőbbségű védjegyével nem találta összetéveszthetőnek.

A megváltoztatási kérelemben előadottakra tekintettel kifejtette, hogy a támadott határozat indokolásából megállapítható, hogy döntésénél a Hivatal szem előtt tartotta a már több európai bírósági ítéletből kikristályosodott azon gyakorlatot, miszerint az összetéveszthetőséget az összbenyomásból kiindulva vizuális, fonetikai és konceptuális szempontból egyaránt vizsgálni szükséges.

Rámutatott, hogy noha a kérelmezői védjegyeket az ellentartott védjegy két betű különbségével teljes egészében tartalmazza, azonban mivel ez a két betű a szónak a magyar nyelv szabályai szerinti első, hangsúlyos szótagjában helyezkedik el, így szerepük fokozottabb, ezért vizuális és fonetikai szempontból kellő megkülönböztetésre vezet. Ugyancsak helyesen állapította meg a védjegyhatalóság, hogy az „ATRIX” fantáziaszó, ezzel szemben a „BEATRIX” egy női név, amit jelentéstartalmától - boldogságot hozó - függetlenül is ismer az átlagos magyar fogyasztó. Erre tekintettel konceptuális szempontból jelentős az eltérés a felek védjegyei között.

Úgy értékelte, hogy a hivatali határozat megfelel a kérelmező által felhívott Lloyd ítélet 19. pontjában megfogalmazottaknak, azonban okfejtése szerint annak figyelembe vétele, hogy az áruk vagy szolgáltatások közötti alacsonyabb fokú hasonlóságot ellensúlyozhatja a védjegyek közötti nagyobb fokú hasonlóság és fordítva, adott esetben nem jelenti azt, hogy megállapítható lenne az összetéveszthetőség, mert a konceptuális eltérés magas foka, még ennek figyelembe vétele esetén is kizárja azt. A Lloyd ítélet 26. pontja kapcsán arra mutatott rá, hogy az abban kifejtettek szem előtt tartása mellett is megállapítható, hogy ha az átlagos fogyasztó a különböző védjegyeket nem is hasonlítja közvetlenül össze, jelentésénél fogva a „BEATRIX” szóval kapcsolatban alkotott kép - női név - kellően elkülönül a fantáziaszónak minősülő „ATRIX” védjegytől. Ezen indokok alapján az elsőfokú bíróság nem látott lehetőséget a hivatali határozat megváltoztatására.

Fellebbezésében a kérelmező a végzés megváltoztatásával az ellenérdekű fél védjegyének törlését kérte.

Kifejtette, hogy az érintett áruk nagyfokú hasonlósága, tömegcikk jellege, továbbá a megjelölések hasonlósága miatt az árujelzők az összetéveszthetőségig hasonlóak. E körben hivatkozott az Európai Bíróság Canon ügyben született ítéletére és azt hangsúlyozta, hogy az adott esetben az áruk lényegében azonosak, ami a megjelölések hasonlósága mellett megalapozza az összetéveszthetőséget. Továbbá ismételten felhívta a figyelmet a Lloyd ítéletben foglaltakra. Fenntartotta, hogy a magyar nyelvben szokatlan, feltűnő, idegen hangzású a „TRIX” végződés, ami valamennyi eljárással érintett védjegyben megjelenik, ezért a mindössze két betű különbség megalapozza a megjelölések összetéveszthetőségét. Utalt arra, hogy az Európai Bíróság gyakorlatát követő Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) 13 alkalommal utasított el védjegybejelentést összetéveszthetőségre hivatkozva olyan korábbi 7 betűs védjegy alapján, amely mindössze a szó elején található két plusz betűben tért el a későbbi 5 betűs megjelöléstől. Ezek listáját csatolta is.

Az ellenérdekű fél fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte helyes indokai alapján.

Azt emelte ki, hogy az „ATRIX” szóhoz előre fűzött „BE” szóelem alapvetően megváltoztatja annak jelentését, hiszen ezzel a szó értelmet nyer. A „BEATRIX” szóval találkozva még az átlag alatti figyelmet tanúsító vásárló is a női névre gondol. A magyar fogyasztó nem elemzi a szó egyes részeit, neki a „BEATRIX” szónak van értelme, azt egészként értelmezi. Emiatt nincs jelentősége az érintett védjegyek azonos „TRIX” végződésének. A két szó jól különbözik egymástól, tehát az összetéveszthetőségi küszöböt a védjegyek nem érik el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság kellően feltárt tényállás alapján helyes döntésre jutott, azzal a másodfokú bíróság az indokolásra is kiterjedően teljes mértékben egyetértett.

Helyesen jutott az első fokon eljáró bíróság arra a következtetésre, hogy nem állnak fenn az ellenérdekű fél támadott védjegye törlésének a Vt. 33. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei, mert az összbemutatóra épülő vizuális és fonetikai vizsgálat, az európai bírósági gyakorlat (Lloyd eset) tükrében sem eredményez olyan fokú hasonlóságot a védjegyek árujegyzékébe tartozó áruk részbeni azonossága, részbeni hasonlósága ellenére sem, ami elérné az összetéveszthetőség mértékét. A döntés összecseng az Európai Bíróság Canon ügyben hozott ítéletében foglaltakkal is. Osztható ugyanis az elsőfokú végzés azon érvelése, miszerint az oltalmazott áruk lényegi hasonlóságát megfelelően ellensúlyozza a védjegyek közötti vitathatatlan konceptuális különbség, ami annak köszönhető, hogy az ellenérdekű fél megjelölésének elején többetként szereplő „BE” betűk következtében a szó jelentést nyer, nevezetesen egy női keresztnévet jelöl. Ezzel szemben az ellentartott védjegyek jelentéstartalommal nem rendelkező fantáziaszavak. Ez olyan lényegi különbség a lényegében azonos, de mindenképpen nagyfokú hasonlóságot mutató árukat jelölő védjegyek között, hogy a kérelmező által állított átlagos összetéveszthetőségi küszöb ellenére sem látja a másodfokú bíróság a téves fogyasztói asszociáció veszélyének a lehetőségét. Azzal, hogy az ellenérdekű fél törölni kért védjegye egy ma is használatos női nevet takar, a név egyébkénti jelentésétől függetlenül, kellő elhatárolást biztosít még az átlag alatti vásárlók körében is. Amint arra az elsőfokú bíróság helytállóan rámutatott, a kozmetikai iparban előszeretettel alkalmaznak női neveket a termékek elnevezésére. Ez a közismert információ abba az irányba hat, hogy egy női nevet viselő terméket az átlagos fogyasztó akár gondolkodás nélkül, tévedhetetlenül el tud határolni egy olyan másik szövegjelöléstől, ami elterjedtsége és jelen esetben hosszú piaci jelenléte ellenére sem hordoz tartalmat.

Alapítvánul hivatkozott a kérelmező az OHIM által folytatott lajstromozási gyakorlatra, mert védjegyügyekben az analógia nem alkalmazott módszer, minden egyes bejelentés, illetve jelen esetben törlési kérelem kapcsán a hatóság, illetve a bíróság egyedileg vizsgálódik és hoz döntést.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság sem látott alapot az ellenérdekű fél védjegyének a törlésére, ezért a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül

alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A másodfokú eljárási költség megfizetésére a kérelmező a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdései alapján köteles.

Budapest, 2009. május 12.

. Lesenyei Terézia s.k.

a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.

előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.

bíró

A kiadmány hitelével: